

„No mis sa toru meid tunnistad?“ ütlesivad teised, eks sa ole meid enne näinud? — „Ma waatan seda ja panen imets, kust teie siia olete saanud?“ „Ma nägin unes, et teitest teine taewa ja teine põrgu wjidi, ja et ma teid ilmaegi enam ei arwand tagasi tulewad, sõin ma koogi ära.“ Nüüd alles läksivad teiste silmad lahti, et võinud koogi maikugi enam tules. Võtt heaks.

**Sobune komistab nelja jala peal, miks
süis mitte inimene sõjala peal?**

Wana kuuelikümne aastane preiln Eliisabet, leda mõisa pere isekeskes „w'a Piisuts“ hündsivad, istus kõrwalises lambri nurkas, kui elitaja kutsjar siiseastus; ja et ta preilnat ei näinud, küsis ta tüdrukute käest: „Kus se w'a Pil-lil-lil Piisu on?“ — „No, mis sa tahad siis?“ küsis preiln. — „Ma tahtsin pep-pep-pep-pep preilna käest lül-lül-lül küünalt paluda,“ kogeldas kutsjar ärapunastates.